

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego sprawuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach nadzór nad szkoleniem inżynierów ubiegających się o uzyskanie stopnia specjalizacji zawodowej.”;
- 5) po § 15 dodaje się § 15a i 15b w brzmieniu:
- „§ 15a. Zakład pracy zatrudniający inżyniera może refundować poniesione przez niego koszty przewodu specjalizacyjnego, po uzyskaniu stopnia specjalizacji zawodowej.
- § 15b. 1. Dodatek z tytułu specjalizacji zawodowej przysługuje we wszystkich zakładach pracy, chyba że przepisy szczególne zawierają odrębne uregulowania w tym zakresie.
2. W zakładach pracy w których zostały wprowadzone zakładowe systemy wy-

gradzania, o prawie do dodatku z tytułu specjalizacji zawodowej inżynierów decyduje treść porozumienia zawartego na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25). Przyznanie i wypłata dodatku następuje w trybie i na zasadach określonych w uchwale.”;

- 6) użyte w różnych przypadkach wyrazy: „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami: „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

101

UCHWAŁA Nr 54 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1987 r.

w sprawie specjalizacji zawodowej techników.

W celu zapewnienia technikom możliwości awansu zawodowego, podnoszenia kwalifikacji i rozwijania aktywności w dziedzinie postępu technicznego oraz na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 34, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) i w związku z § 18 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski Nr 24, poz. 131 i z 1987 r. Nr 12, poz. 100) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dla techników w zawodach i specjalnościach w dziedzinach techniki wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały pierwszy i drugi stopień specjalizacji zawodowej.

§ 2. O pierwszy stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się osoby, które wykażą się:

- 1) posiadaniem tytułu technika w zawodzie i specjalności w dziedzinie techniki wymienionej w załączniku nr 1 do uchwały,
- 2) co najmniej siedmioletnim stażem pracy w zawodzie i specjalności, w których uzyskały tytuł technika i w których zakresie ubiegają się o stopień specjalizacji zawodowej, na stanowiskach wymagających tych kwalifikacji,
- 3) pozytywną oceną pracy zawodowej, dokonaną w myśl § 5 ust. 2 pkt 4,

4) autorstwem lub współautorstwem wdrożonych do praktyki nowych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, eksploatacyjnych lub organizacyjnych w dziedzinie zgodnej z wykonywanym zawodem i posiadaną specjalnością, dających pozytywne rezultaty potwierdzone przez zakład pracy, w którym osiągnięcia te były stosowane,

5) ukończeniem kursu doskonalenia zawodowego lub studium samokształcenia kierowanego, organizowanych przez właściwe stowarzyszenia naukowo-techniczne zrzeszone w Naczelnej Organizacji Technicznej, zwane dalej „SNT”, albo zaliczeniem innych form doskonalenia zawodowego, uznanych przez właściwą komisję, o której mowa w § 5 ust. 1, za równorzędne z tym kursem lub studium.

§ 3. O drugi stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się osoby, które uzyskały w tym samym zawodzie i specjalności pierwszy stopień specjalizacji zawodowej, a ponadto wykażą się:

- 1) co najmniej pięcioletnim stażem pracy po uzyskaniu pierwszego stopnia specjalizacji zawodowej,
- 2) pozytywną oceną pracy zawodowej, dokonaną w myśl § 5 ust. 2 pkt 4,
- 3) potwierdzonymi przez zakład pracy dalszymi twórczymi osiągnięciami, polegającymi w szczególności na:
 - a) istotnym udziale w pracach naukowo-badawczych, organizacyjno-technicznych, konstrukcyjnych, technologicznych, które przyniosły gospodarce konkretnie stwierdzone efekty ekonomiczne bądź inne korzystne rozwiązania,

b) rozwiązaniu problemów konstrukcyjnych albo technologicznych przez twórczą adaptację istniejących rozwiązań, mających istotne znaczenie dla postępu technicznego.

- 4) znajomością co najmniej jednego języka obcego w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury fachowej,
- 5) ukończeniem kursu doskonalenia zawodowego lub studium samokształcenia kierowanego, organizowanych przez SNT dla techników ubiegających się o drugi stopień specjalizacji zawodowej; przepis § 2 pkt 5 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Postępowanie w sprawie ustalenia, czy technik spełnia warunki wymagane do uzyskania pierwszego lub drugiego stopnia specjalizacji zawodowej, przeprowadza właściwe dla danej dziedziny techniki SNT na wniosek zainteresowanego.

2. Zakład pracy zatrudniający technika ubiegającego się o uzyskanie stopnia specjalizacji zawodowej jest obowiązany do udzielenia mu pomocy, w szczególności w gromadzeniu dokumentacji dotyczącej dorobku i efektów jego osiągnięć.

§ 5. 1. Zarządy główne SNT powołują komisje do spraw specjalizacji zawodowej techników, zwane dalej „komisjami stowarzyszeniowymi”.

2. Do zadań komisji stowarzyszeniowych należy w szczególności:

- 1) opracowywanie w porozumieniu z Główną Komisją do Spraw Specjalizacji Zawodowej Techników, o której mowa w § 7, szczegółowych wymagań określonych w § 2 pkt 4 i § 3 pkt 3, odpowiadających potrzebom rozwoju danej dziedziny techniki,
- 2) powoływanie komisji egzaminacyjnych,
- 3) prowadzenie postępowania specjalizacyjnego,
- 4) ocena dorobku twórczego i pracy zawodowej technika, z uwzględnieniem opinii kierownika zakładu pracy zatrudniającego technika i koła SNT działającego na terenie tego zakładu,
- 5) stwierdzanie, że technik spełnia warunki niezbędne do uzyskania odpowiedniego stopnia specjalizacji zawodowej bądź do przedłużenia prawa do dodatku, o którym mowa w § 9,
- 6) przedstawianie prezesowi (przewodniczącemu zarządu głównego) SNT wniosków o nadanie odpowiedniego stopnia specjalizacji zawodowej,
- 7) inicjowanie kierunków doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 2 pkt 5 i § 3 pkt 5, oraz ocenianie i zatwierdzanie treści programów takiego doskonalenia,
- 8) przedstawianie prezesowi (przewodniczącemu zarządu głównego) SNT i Główniej Komisji do Spraw Specjalizacji Zawodowej Techników wniosków i propozycji, dotyczących systemu specjalizacji zawodowej.

3. Komisje stowarzyszeniowe mogą powoływać zespoły kwalifikacyjne problemowe lub regionalne i przekazywać im uprawnienia wymienione w ust. 2 pkt 3—5.

§ 6. Stopnie specjalizacji zawodowej nadaje technikowi prezes (przewodniczący zarządu głównego) właściwego SNT, na wniosek komisji stowarzyszeniowej.

§ 7. 1. Zarząd Główny Naczelnej Organizacji Technicznej powoła Główną Komisję do Spraw Specjalizacji Zawodowej Techników, zwaną dalej „Główną Komisją”.

2. W skład Główniej Komisji wchodzi: przewodniczący komisji stowarzyszeniowych, przedstawiciele Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministra Oświaty i Wychowania.

3. Do zadań Główniej Komisji należy:

- 1) ustalanie wytycznych i zasad działania komisji stowarzyszeniowych oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawie nadawania technikom stopni specjalizacji zawodowej,
- 2) nadzór nad przestrzeganiem przez komisje stowarzyszeniowe zasad i trybu postępowania w sprawach o nadanie stopni specjalizacji zawodowej,
- 3) nadzór nad przestrzeganiem przez komisje stowarzyszeniowe kryteriów, które powinni spełniać technicy ubiegający się o nadanie stopni specjalizacji zawodowej,
- 4) kontrola zasadności decyzji komisji stowarzyszeniowych w sprawach określonych w § 5 ust. 2,
- 5) przedstawianie Zarządowi Głównemu Naczelnej Organizacji Technicznej wniosków dotyczących przebiegu działań w zakresie specjalizacji zawodowej techników.

§ 8. Technik, który uzyskał stopień specjalizacji zawodowej:

- 1) otrzymuje dyplom według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do uchwały,
- 2) zostaje wpisany do rejestru techników specjalistów, prowadzonego przez zarząd główny właściwego SNT,
- 3) ma prawo używania tytułu zawodowego określonego w świadectwie (dyplomie) ukończenia szkoły, uzupełnionego odpowiednim stopniem specjalizacji zawodowej.

§ 9. 1. Technikowi, który uzyskał stopień specjalizacji zawodowej, przysługuje przez okres 5 lat od daty uzyskania specjalizacji dodatek do wynagrodzenia, zwany dalej „dodatkiem”, wynoszący miesięcznie:

- 1) po uzyskaniu pierwszego stopnia specjalizacji — 5000 zł,
- 2) po uzyskaniu drugiego stopnia specjalizacji — 8000 zł.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonuje zmian wysokości dodatków stosownie do planowanego wzrostu kosztów utrzymania.

3. Dodatek wypłaca zakład pracy zatrudniający technika na stanowisku zgodnym z zawodem i specjalnością, w których technik uzyskał stopień specjalizacji. Dodatek wypłaca się ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

4. Dodatek przysługuje również w następnych okresach pięcioletnich, pod warunkiem wykazania się dalszymi twórczymi osiągnięciami zawodowymi, potwierdzonymi przez zakład pracy i koło SNT działające na jego terenie oraz ocenionymi pozytywnie przez komisję stowarzyszeniową.

5. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w podstawowym miejscu pracy.

6. Dodatek nie przysługuje technikowi, który porzucił pracę lub z którym rozwiązano stosunek pracy

z jego winy, przez okres 12 miesięcy od podjęcia następnej pracy.

§ 10. 1. Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń we współpracy z zainteresowanymi ministrami, z zastrzeżeniem ust. 2, wykonuje nadzór nad sprawami specjalizacji zawodowej techników.

2. Minister Oświaty i Wychowania sprawuje nadzór, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie stopnia specjalizacji zawodowej.

§ 11. 1. Wydatki związane z działalnością Głównej Komisji są pokrywane ze środków Naczelnej Organizacji Technicznej.

2. Wydatki związane z działalnością komisji stowarzyszeniowych są pokrywane ze środków SNT.

3. Zakład pracy zatrudniający technika może refundować poniesione przez niego koszty przewodu specjalizacyjnego, po uzyskaniu stopnia specjalizacji zawodowej.

§ 12. W okresie do 1990 r. o nadanie drugiego stopnia specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się osoby nie posiadające pierwszego stopnia specjalizacji zawodowej, które wykażą się co najmniej piętnastoletnim stażem pracy po uzyskaniu tytułu technika, w tym co najmniej

okresem 10 lat pracy w zawodzie i specjalności, w których uzyskały tytuł technika i w których ubiegają się o stopień specjalizacji zawodowej, jeżeli spełniają pozostałe warunki określone w § 2 pkt 1 i 4 oraz w § 3 pkt 2—5.

§ 13. 1. Przepisy uchwały stosuje się do wszystkich osób, które posiadają tytuł technika w zawodzie z dziedzin techniki, określonych w załączniku nr 1 do uchwały, i spełniają warunki do uzyskania stopnia specjalizacji, zatrudnionych we wszystkich zakładach pracy, chyba że przepisy szczególne zawierają odrębne uregulowania w tym zakresie.

2. W zakładach pracy, w których zostały wprowadzone zakładowe systemy wynagradzania, o prawie do dodatku z tytułu specjalizacji zawodowej techników decyduje treść porozumienia zawartego na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25). Przyznanie i wypłata dodatku następuje w trybie i na zasadach określonych w uchwale.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik nr 1 do uchwały nr 54
Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia
1987 r. (poz. 161)

WYKAZ DZIEDZIN TECHNIKI, W KTÓRYCH ZATRUDNIENI TECHNICY MOGĄ UZYSKAĆ STOPNIE
SPECJALIZACJI ZAWODOWEJ TECHNIKA

Lp.	Nazwa dziedziny	Lp.	Nazwa dziedziny
1	budownictwo i architektura	25	odlewnictwo
2	budowa instrumentów muzycznych	26	ogrodnictwo
3	ceramika	27	optyka
4	chemia	28	ortopedia
5	elektronika	29	papiernictwo
6	elektrotechnika	30	poligrafia
7	energetyka	31	pożarnictwo
8	fototechnika	32	przetwórstwo rolno-spożywcze
9	garbarstwo — futrzarstwo	33	przetwórstwo skóry
10	geodezja	34	przetwórstwo tworzyw sztucznych
11	geofizyka	35	pszczelarstwo
12	geologia	36	rolnictwo i nasiennictwo rolnicze
13	górnictwo	37	rybactwo śródlądowe
14	hodowla	38	technika medyczna
15	hutnictwo	39	technologia i eksploatacja urządzeń sanitarnych
16	hydrologia	40	technologia drewna
17	informatyka	41	technologia odzieży
18	leśnictwo	42	telekomunikacja
19	mechanika	43	torfiarstwo
20	mechanizacja rolnictwa	44	transport
21	melioracje wodne	45	wiertnictwo
22	meteorologia	46	wikliniarstwo
23	nawigacja	47	włókiennictwo
24	ochrona środowiska	48	żegluga śródlądowa

Załącznik nr 2 do uchwały nr 54
Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia
1987 r. (poz. 101)

**NACZELNA ORGANIZACJA TECHNICZNA
STOWARZYSZENIE WYŻSZEJ UŻYTECZNOŚCI**

(pełna nazwa stowarzyszenia — skrót)

DYPLÓM

Obywatel(ka) _____
urodzony(a) dnia _____ 19... r. w _____ woj. _____
na podstawie świadectwa (dyplomu) stwierdzającego ukończenie w roku szkolnym 19.../... _____
_____ w _____
(pełna nazwa szkoły) (siedziba szkoły)
i uzyskanie tytułu technika _____
(nazwa zawodu)
o specjalności _____
(nazwa specjalności)
oraz po spełnieniu innych warunków określonych w uchwale nr 54 Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1987 r.
w sprawie specjalizacji zawodowej techników (Monitor Polski Nr 12, poz. 101) — uzyskał(a) specjalizację
zawodową _____ stopnia
(pierwszego, drugiego)
w zakresie _____
oraz został(a) wpisany(a) do rejestru techników specjalistów, prowadzonego przez Zarząd Główny _____
_____ (skrót SNT)

Przewodniczący
Komisji SNT do Spraw
Specjalizacji Zawodowej Techników

Prezes
(Przewodniczący Zarządu Głównego)
Stowarzyszenia

m. p.

Nr rej. _____, dnia _____ 19... r.

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 marca 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) oraz w związku z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226), art. 73 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176 i z 1986 r. Nr 39, poz. 192) oraz art. 4 ust. 6 i art. 6 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1987 r. Nr 8, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 maja 1985 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 15, poz. 120) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 11:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „na wyroby, na które ustala się ceny urzędowe”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. We wnioskach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty uzasadnione, określone